

Publicerad 2016-09-07 15:59 av anesthesia

Det gör ont

Allt som fanns

blåste bort

Vänskapen, som var stark

blev svag

Tre stycken

fina människor

Vände ryggen, och

gick iväg

Kanske var vi

dessutom släkt

Du och jag,

bästis?

17 år, 6 år och

hela livet

Tills nu, ja

det gör ont

Ensamhet, tomhet

lämnad med ett

enda stort

Varför

Kom tillbaks,

nej

Lämna mig ifred,

vet inte

Stora ord, blev

tomma ord

Orkar inte vänta

på förlåtelse

Förlåt, men

Jag är

Starkare nu

Tack

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anesthesia med Poeter.se id #75938 innehar upphovsrätten